

## [Alfred Jensen.]

cember måned næste år. Alt det går ind på den finanslov, som er forelagt, og som har været underkastet første behandling.

Jeg synes, ministeren skylder folketinget en meddelelse om, hvorledes det forholder sig med disse indkøb, og hvorledes han agter at placere de udgifter, der er nødvendige for indkøbet af jagerne. Kan de afholdes på budgettet, eller må vi have et forslag om forhøjelse af beløbene eller eventuelt blive stillet overfor ekstrabevilinger, når vi kommer ind i næste finansår?

Der er også et problem med hensyn til indkøbene af et antal modtager- og senderapparater. Der har i pressen været nævnt forskellige antal, og jeg vil tro, at det sidst nævnte, nemlig 8000 apparater, er det rigtige. Man kan have sin mening om det hensigtsmæssige i anskaffelse af så mange apparater, men det forekommer mig, at det skal være en betragtelig stor hær, der skal have et sådant udstyr af radioapparater. Det skal jeg lade ligge; men det, der i denne forbindelse interesserer mig, er, at indkøbene er foretaget i Amerika og ikke her i Danmark. Jeg ved meget vel, at man vil henvise til den store prisforskel, der er på apparaterne her i Danmark og i Amerika, men jeg vægrer mig ved at tro, at den danske radioindustri ikke skulle være konkurrencedygtig sammenlignet med de amerikanske foretagender. Det kan kun dreje sig om en så stor forskel, som jeg har hørt der skal være, hvis der er tale om køb af de amerikanske overskudslagre; og jeg nærer nogen frygt for, at vi, når vi køber af disse overskudslagre, får forældet materiel, som netop falbydes os, fordi man er i færd med at skaffe sig noget nyt og bedre. Det var vel rimeligt, om vi i stedet, hvis vi endelig skal have så mange sender- og modtageapparater, lod dem fremstille her i Danmark og lod dem fremstille i henhold til de nyeste erfaringer, der er gjort. Ikke alene af hensyn til vor forsvarspolitik og vor stilling i almindelighed ville dette have været rigtigt, men også af hensyn til beskæftigelsesforholdene her i Danmark. Det er vist ikke nogen hemmelighed, at radioindustrien arbejder under særdeles vanskelige vilkår, ja, man taler ligefrem om, at radioindustrien vil blive lagt stille, fordi man faktisk ingen afsætningsmuligheder har i øjeblikket. Ville det da ikke have været mere rimeligt, om man i en sådan situation drog omsorg for, at disse apparater blev fremstillet her, når man herved var i stand til at beskæftige de tusinder, eller i hvert fald en del af dem, som nu måske om kort tid bliver kastet på

gaden? Selv til en lille overpris ville en placering af indkøbene i den danske industri dog være berettiget. Men der er måske andre forhold, der spiller ind? Det er måske i henhold til Marshallplanen, vi har indkøbt disse radioapparater hos amerikanerne? Hvis det er tilfældet, kan ministeren jo oplyse mig og dermed tinget derom.

Endelig fik vi den 30. oktober officielt meddelt, at forsvarsministeren efter forhandling med de militære sagkyndige havde besluttet sig til at købe 9 000 rekylgeværer af et for os ganske nyt kaliber. 9 000 rekylgeværer er jo ikke nogen lille bestilling, og alene den omstændighed berettiger til, at rigsdagen får besked om, hvad der har ligget til grund for en sådan beslutning. Når dertil kommer, at vi går bort fra vort almindelige kaliber og går over til det, amerikanerne anvender, er der særlig grund til at give en redegørelse herfor. Vort parti har ved tidligere lejligheder her i tinget udtalt sig imod, at man købte våben til vor hærs genopbygning i et bestemt land, det være sig det ene eller det andet. Vi har vendt os derimod med den motivering, at vort land da ville komme i et vist afhængighedsforhold til den pågældende stat. Jeg har sporet en tilbøjelighed til at give os ret i de betragtninger, at det var uheldigt for os at købe ensidigt hos en enkelt magt, og at vi derfor skulle sprede vore indkøb og helst gøre os uafhængige af enhver anden magts produktion af krigsmateriel. Men det hjælper jo ikke meget, at man anerkender denne betragtning i almindelighed, når man går hen og køber et kaliber, som svarer til det, andre stater har. Jeg må sige, det stemmer en til mismod, når man ved, at dette kaliber, som amerikanerne anvender, er indført af nordmændene og agtes indført af vestunionen. Det viser os jo, at vi faktisk er ved at indpasse os i vestunionen, og jeg har vel lov til at sige i atlantunionen. Jeg synes, at så vigtige forhold burde frem her i tinget.

Jeg vil i denne forbindelse også gøre opmærksom på, at selve behandlingen er aldeles urimelig. Jeg finder, det er uheldigt, at man med eller uden repræsentanter for partierne træffer beslutninger af den art, der her er tale om. Alle disse spørgsmål burde have været forelagt forsvarskommissionen. Man kan nemlig ikke, som det er gjort, sige, at disse indkøb ikke foregriber noget vedrørende en kommende militærordning, det være sig en midlertidig eller en stedsevarende. Forsvarskommissionen bliver i allerhøjeste grad bunden, efter at disse indkøb er gjort. Jeg må mene, at forsvarsministeren har handlet uforsvarligt, når han ikke har forelagt disse